

EUROPEISKA CENTRALBANKEN

EUROPEISKA CENTRALBANKENS REKOMMENDATION

av den 6 oktober 2006

om antagande av vissa åtgärder för att mer effektivt skydda eurosedlar mot förfalskning

(ECB/2006/13)

(2006/C 257/07)

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 106.1 i detta,

med beaktande av stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken, särskilt artikel 16 och artikel 34.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt fördraget och stadgan anförtros Europeiska centralbanken (ECB) samt, med ECB:s godkännande, de nationella centralbankerna i medlemsstater utan undantag uppgiften att ge ut eurosedlar.
- (2) Att säkerställa ställningen och skyddet för eurosedlar i omlopp, och därigenom också allmänhetens förtroende för eurosedlar är en del av denna uppgift.
- (3) Eurosystemets ramverk för upptäckt av förfalskningar och för kvalitetssortering av kreditinstitut och andra som yrkesmässigt hanterar kontanter ⁽¹⁾ (nedan kallat ramverket) skapar harmoniserade standarder och förfaranden för återcirkulering av sedlar inom euroområdet. I synnerhet gäller att då äkthets- och kvalitetskontroller skall utföras av sedelhanteringsmaskiner, kan endast de maskiner som testats och godkänts av en nationell centralbank användas för att utföra kontroller av de sedlar som skall återcirkuleras. I detta sammanhang erbjuder nationella centralbanker tillverkarna gemensamma tester för sedelhanteringsmaskiner som är giltiga för hela euroområdet och som utförs genom att använda gemensamma testbuntar som bl.a. innehåller valda klasser av euroförfalskningar. Sådana tester nödvändiggör således att förfalskade sedlar av samma klass finns tillgängliga både för den inledande sammanställningen samt för kompletteringen av de gemensamma testbuntarna, samt att sådana sedlar regelbundet utbyts och transporteras inom Europeiska unionen mellan nationella centralbanker.
- (4) Enligt artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning ⁽²⁾ skall de behöriga nationella myndigheterna till de nationella analyscentren utan dröjsmål överlämna de erforderliga exemplar som begärts av varje typ av sedel som misstänks vara falsk för analys och identifikation. De nationella analyscentren är dessutom skyldiga att överlämna alla nya typer av sedlar som enligt ECB:s kriterier misstänks vara falska till ECB för analys och klassifikation.

⁽¹⁾ Tillgängligt på www.ecb.int.

⁽²⁾ EGT L 181, 4.7.2001, s. 6.

- (5) De skyldigheter som gäller både behöriga nationella myndigheter och nationella analyscentra i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1388/2001 gäller utan att det påverkar tillämpningen av nationell straffrätt. De får i synnerhet inte förhindra att sedlar som misstänks vara förfalskade används eller behålls som bevis i brottmål. I flera medlemsstater hindrar detta allvarligt att de nationella analyscentren och de nationella centralbanker som inte är nationella analyscentra har tillgång till förfalskade sedlar.
- (6) Att sedelhanteringsmaskiner används, testas, och ständigt förbättras är medel för att underlätta att förfalskade sedlar upptäcks, vilket sålunda bidrar till att eurosedlar sätts i omlopp på ett sätt som ger ett skydd mot förfalskning.
- (7) Med avseende på ramverkets funktion, är det därför avgörande att transporten av förfalskade sedlar av nationella analyscentra och nationella centralbanker som inte är nationella analyscentra också tillåts med vederbörlig hänsyn till pågående brottmål.
- (8) Enligt artikel 10 i fördraget krävs att medlemsstaterna, inklusive polis- och rättsväsende, vidtar alla åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa gemenskapsrättens effektivitet.
- (9) Att euron på ett effektivt sätt skyddas mot förfalskningar är ett viktigt element i gemenskapsrätten. Ansträngningarna för att förhindra förfalskningar berör både gemenskapen på grundval av dess kompetens på området för den gemensamma valutan, och medlemsstaterna på grundval av deras kompetens på det straffrättsliga området och avseende strategier för att bekämpa organiserad brottslighet.
- (10) I allmänhet faller inte straffrätt och reglerna för det straffrättsliga förfarandet inom gemenskapens kompetensområde, såvida det inte är nödvändigt för att säkerställa gemenskapsrättens effektivitet. I alla övriga fall kan åtgärder enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen om polissamarbete och straffrättsligt samarbete behöva antas.
- (11) I artikel 29 i fördraget om Europeiska unionen föreskrivs att EU:s mål att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser bl.a. uppnås genom tillnärmning av straffrättsliga regler i medlemsstaterna.
- (12) Eurosystemets ansvar för att säkerställa ställningen och skyddet för eurosedlar i omlopp kräver att rekommendationer utformas om vissa policymål, medan EU och de nationella myndigheterna skall beakta dessa mål och att anta lämpliga åtgärder för att genomföra dessa.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. Med avseende på ramverkets funktion bör Europeiska kommissionen överväga att föreslå att befogenheterna för nationella analyscentra och nationella centralbanker som inte är nationella analyscentra utökas, så att de kan behålla identifierade och analyserade exemplar av förfalskade sedlar och också begära och lagligen transportera sådana sedlar inom EU. I synnerhet bör artikel 4.2 i förordning (EG) nr 1338/2001 ändras och artikel 4.3 i enlighet med detta strykas. Den senaste punkten bör åtminstone ändras så att den fulla tillämpningen av artikel 4.2 inte hindras av att förfalskade sedlar används eller bevaras som bevismaterial inom ramen för brottmål, förutom när en sådan tillämpning är omöjlig, med beaktande av mängden och typen av beslagtagna förfalskningar.
2. Medan ändringen av förordning (EG) nr 1338/2001 är oumbärlig för att transporter av förfalskningar skall kunna ske med avseende på ramverkets funktion, liksom att nationella myndigheter skall kunna lämna ifrån sig förfalskningar, skulle det kunna undersökas i vilken utsträckning gemensamma insatser enligt avdelning VI i EU-fördraget kunde vara av nytta. Rent konkret skulle tillämpligheten av artikel 31.1 e i EU-fördraget kunna beaktas, eftersom de beslagtagna förfalskningarna används som bevis i pågående brottmål inför nationella rättsliga myndigheter. Med avseende på ramverkets funktion bör medlemsstaterna i synnerhet säkerställa att, i den mån den misstänktes eller tilltalades rättigheter inte påverkas, personalen hos nationella analyscentra och nationella centralbanker som inte är nationella analyscentra lagligen kan transportera och behålla en mängd beslagtagna förfalskade sedlar, på villkor att de omedelbart lämnas tillbaka till åklagarmyndigheten eller de rättsliga myndigheterna på begäran.

3. Oavsett om de ovannämnda åtgärderna antas eller ej, kan medlemsstaterna med avseende på ramverkets funktion behöva ändra sin nationella lagstiftning för att underlätta att beslagtagna förfalskade sedlar kan behållas och transporteras. Medlemsstaterna bör särskilt avväga att avskaffa nationella regler som fastslår att beslagtagna förfalskade sedlar alltid måste vara kvar i domstolens arkiv, förstöras, överlämnas uteslutande till polisen eller kvarbli på nationellt territorium.
4. Oavsett om de ovannämnda åtgärderna antas eller ej, bör medlemsstaterna med avseende på ramverkets funktion överväga att främja och gynna praktiska arrangemang med deras nationella centralbanker, varigenom förfalskade sedlar ges till de senare och utbyts mellan de nationella centralbankerna, eventuellt genom utövande av åklagares eller domstols diskretionsrätt.

Denna rekommendation riktar sig till Europeiska unionens råd, Europaparlamentet, Europeiska gemenskapernas domstol och medlemsstaterna.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 6 oktober 2006.

Jean-Claude TRICHET
ECB:s ordförande
